

Nr 119.

Av herr **Holm**, om pension åt arbetaren *Karl Gustaf Karlsson i Gellivare.*

Arbetaren Karl Gustaf Karlsson i Gellivare har sedan början av 1870-talet och ända till år 1902 med en del mindre avbrott varit anställd vid statens järnvägsbyggnader. Sistnämnda år nödgades han lämna sin anställning, enär hans alltmer tilltagande sjuklighet gjorde det omöjligt för honom att uthärda de med järnvägsarbetet förenade ansträngningarna. Efter denna tid har han sysslat med diverse lättare arbete, som lämnat honom ett mycket knappt levebröd, i det att fattigvårdsstyrelsen allt emellanåt fått träda hjälpande emellan. Denna oförmåga att kunna försörja sig har naturligtvis med åren tilltagit, och inlämnade Karlsson därför år 1912 till kungl. järnvägsstyrelsen — där hans betyg fortfarande finnas tillgängliga — en ansökan om erhållande av pension, men då han vid sin avgång från statens järnvägsbyggnader icke uppnått den levnadsålder av 55 år, som enligt tillämpade grunder minst erfordras för erhållande av pension, föranledde hans ansökan icke till någon åtgärd från kungl. järnvägsstyrelsens sida.

Från norska staten erhåller Karlsson visserligen tillsvidare ett årligt understöd av 180 kr., som tillerkänts honom på grund av ett olycksfall, för vilket han varit utsatt, då han en tid vistades på den inom Norge belägna delen av Riksgränsbanan, men då detta belopp icke är tillräckligt för hans uppehälle, blir han, för såvida icke svenska staten också vill bidra till hans pensionering, hänvisad till sin kommuns fattigvårdsinrättning, enär han icke vidare kan behörigen utföra kroppsarbete. Och synes detta vara en hård lott för en utsliten arbetare, som under omkring 30 års tid nedlagt sina bästa krafter i svenska statens tjänst.

Karlsson är född 1851, började arbeta vid östra stambanan 1871, fortsatte sedan vid norra stambanan till år 1892, då han transporterades till Gellivarebanan och Riksgränsbanan. Präst- och läkarebetyg för Karlsson hava genom mellankommande omständigheter icke kunnat åtfölja motionen, men skola snarast överlämnas till vederbörande utskott.

På grund av det anförda får jag hemställa,

att riksdagen ville tillerkänna arbetaren Karl Gustaf Karlsson i Gellivare en årlig pension av 300 kronor att utgå under hans återstående levnad.

Stockholm den 26 januari 1915.

O. E. Holm.